

עלון חודשי לבני תורה הספרדים המקורבים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

לב העולם

דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל נובע

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

גליון חי + חשוון תשפ"ו

הכן עצמך לחורף

מלב אל לב

בא נפתח את זה

ולגלוגו עלי אהבה

היה זה שעת בין הערבים, עת נוטה השמש של יום א' דראש השנה והמוני המוני עמך בית ישראל יורדים מכל רחובות אומן אל הנהר המפורסם, לקיים את מנהג התשליך.

גם אני נחפזתי להשתחל בין נהרות האדם, ולאחר פרק זמן מצאתי עצמי מסתופף בתוך אחד המעמדים המרגשים של הקיבוץ. המוני יהודים עומדים בכל צידי הנהר, אלו מנערים בגדיהם בפרץ של קדושה והתעלות, אחרים לעומתם כבר שקועים בריקודי שמחה נלהבים, בצד השני, עשרות צעירים מבאר שבע מתגודדים לחזות במעמד המיוחד החוזר על עצמו מידי שנה, עת יהודים שהיו עד כה רחוקים מתורה ומצוות משליכים ברוב שמחה את נזמיהם המיימה. כן, אלו מחזות קדושים ורבגוניים שרק אומן של מעלה יכולה להעלות לפני כסא הכבוד.

בידי מחזור, התחלתי לומר את הפסוקים הנאמרים לפני "מי אל כמורך", ולידי נעמד צעיר נלהב, לפי ה'אורות' ניהשתי כי עושה הוא תשליך לראשונה בחייו. אמר מילה מילה ולא וויתר על קוצו של אות. דא עקא, המילים הללו חדשות היו עבורו עד מאוד, ולאחר דקה וחצי כאשר הבנתי שנמצא עמוק בתפילה שאחרי התשליך, שמעתי אותו זועק בלהבת אש קודש: "תשלח רפואה שלמה לכל חולי עמך ישראל". עד כאן מעולה, אך ההמשך גרם לי לקפוץ בהלה: "אל - נא - רפא - נא - להם", זעק הנער אחוז השתתפות בצער חולי ישראל. אמר וכפל ושילש.

אוזני נעשו חידודין חידודין. איזו מין תפילה היא זו. במקום א-ל-נא. נתהפך לו ל: א-ל נא.

כמעט ועצרתי אותו, לתקנו ולהדריכו. אבל ה' מנעני מעשות זאת. מיד נזכרתי בלימוד של חז"ל "ודגלו עלי אהבה" - אל תקרי דגלו אלא דלגו, אל תקרא דלגו אלא לגללו (שיר השירים רבה ב) ואמרת לעצמי: יבוא יהודי זה ויעלה לרצון לפני ה', דווקא מרוב טעיותיו והתעוררות לבו הטהור."

בדרך חזר מהתשליך הרהרתי ביני לביני, ביני

חידוש - זה מחמת שהמוחין והשכל של התורה הם בבחינת עיבור" (ליקו"מ כא).

לעיתים, יושב לו אברך או בחור מול הסטנדר בבית המדרש ושואל את עצמו בכנות: מדוע אני יושב כאן בכלל? איני מבין מה כתוב בגמרא מולי, ותמהני איך השורות הללו קשורות אליי. ובכלל, היכן האור של התורה? איה כל התיאורים על המתיקות העצומה של התורה הקדושה? והאם לימוד שכזה שווה משהו? ומעל הכל: האם יש טעם להמשיך בלימוד כה אפרורי ומשעמם?

"וצריך לשהות שם ולהתמהמה לחמם עצמו, כמו עובר במעי אימו" (ליקו"מ תנינא כ).

בכדי להגיע לקיץ, צריך קודם לכן לעבור את החורף ולחמם את עצמו בזמן הזה. "אין כביש עוקף חורף", ואין קיצורי דרך. רק אותו עקשן שיעבור את החורף בהצלחה - כלומר, יהיה מוכן לשהות בתוך זמנים שאינם נעימים וזורחים - יוכל בהמשך לקטוף את הפירות העסיסיים של הקיץ, כלומר: את רגעי ההצלחה והארת הפנים של התורה הקדושה.

הכלל הזה תקף בכל מישורי החיים, הגשמיים והרוחניים. כל תקופה של הסתר פנים יוצרת בתוכה את לידתה של הישועה העתידית. ובאופן כללי יותר: גם הגלות הארוכה הזו של עם ישראל, במשך כל כך הרבה שנים, היא בחינה של חורף ארוך שיביא לנו בכנפיו, בקרוב ממש, תשועה וגאולת עולמים, במהרה בימינו.

חורף גשום ונעים!

עומדים אנו בפתחם של ימי החורף הממשמשים ובאים עלינו לטובה. המילה "חורף" מעלה מיד בדעתנו מונחים כמו: מעילים, צעיפים, סוודרים, שטפונות, שלוליות, מטריות (שאינן מחזיקות מעמד ברוח...), ובעיקר - העננים האפורים שלא נותנים לנו ליהנות משמיים תכולים ושמש זורחת.

אצל רוב האוכלוסייה, כבר הוסכם שתקופת החורף אינה מסייעת לשיפור מצב הרוח. אצל אנשים מסוימים התקופה הזו אף גורמת לירידה סמלית בשמחת החיים: יש בויץ בנעליים, הכבישים מוצפים בנהרות של מים ואפילו את הלבנה קשה לראות בתפארתה ברבים מהלילות הקרירים.

'חורף'. וכמדומה שאין צורך להכביר בתיאורים.

אצל רבי נחמן מברסלב, המנחם הגדול, היחס לעונה הזו מתומצת במשפט אחד קצר וקולע: "חורף זה בחינת עיבור וקיץ זה בחינת לידה" (שיחות הר"ן צח).

במילים אלו מעביר לנו רבינו את המסר החשוב הבא: על מנת להגיע לקיץ המלבב, מוכרחים לעבור דרך החורף. אתה רוצה להגיע ליום שבו תראה את פרחי האביב? שמים בהירים וזכים? פירות קיץ עסיסיים? עליך לעבור לפני כן את החורף הגשום. אין לידה בלי זמן עיבור.

וזו רק הקדמה לעבודת השם הפנימית. "כשאדם לומד תורה", אומר רבינו, "ואין מבין בה שום

לשמיעת שיעורים נפלאים הנמסרים בשפה ברורה ושווה לכל נפש, וכן לעשיית מבחנים, התקשר:

04.6277313

מוזמן להצטרף לאלפי לומדי התורה הזמנית בעיון בספה"ק ליקוטי מוהר"ן - סימן ס"א ("חדי רבי שמעון")

רוצה להרגיש טעם גן עדן, ביום-יום הרגיל והשגרתו שלך?

לקוני, כמה פעמים גם אני, ההוא שנולד בבית טוב ושמור, זוכה להעלות מדי פעם לפני כסא הכבוד גם כל מיני דילוגים ולגלוגים. אמנם לקראת אותיות ומילים יודע אנוכי, הרי לימדוני זאת מקטנות, אבל במעשיי...? דומה אני פעמים רבות לאותו נער מואר. לא מוכשר במיוחד, לא מצליח במיוחד, אבל עושה את שלי, מנסה, משתדל ומעלה לפני ה' את המקסימום של יכולותיי באשר הם.

ומתבוננת וחוויות מאומן, נעבור במעבר חד לעדכן את הקוראים שנבהלו מהקטנתו של העלון, כי לא מדובר במגמה ח"ו, אלא רק כחוסר ברירה והיכולת להתמודד בין הרצון לעמוד בלוח הזמנים לבין ריבוי העיסוקים של חודש תשרי.

בעז"ה בחודש כסלו שיבוא עלינו טובה, נחזור למתכונת הרגילה.

בעמוד האחורי ניתנת לכם, קוראים יקרים, הצצה קטנה בבחינת 'תמונה אחת שווה אלף מילים' לפלאות שהתרחשו השנה בתוך הקיבוץ הקדוש באומן, עם דגש ספציפי על מפעלות 'אגדלך'. בתמונות תוכלו לראות תיעודים מיוחדים מכינוס ההכנה לר"ה שסחף אליו כחמש מאות אברכים ובחורים (את השיחות עצמן ואת ניגוני וריקודי השמחה, אפשר לשמוע בקו אגדלך).

כמו כן, דרך התמונות ניתן יהיה לחוש מעט את האווירה המיוחדת שהייתה במתחם השינה. בהנהלת הארגון כבר שוקדים על הרחבת כמות המיטות, כך שבעז"ה בשנה הבאה נוכל לעמוד מול הזרם האדיר של בקשות האברכים להירשם למתחם השינה.

בנוסף, חידוש גדול התרחש השנה עם הקמת בית הוראה מיוחד מטעם הארגון, שנתן מענה הלכתי ליהודים רבים - בני עדות המזרח - משתתפי הקיבוץ הגדול.

ולסיום, שמחים להגיש לפניכם צרור תמונות מחלק ממועמדות ההילולות לכבודו של רבינו הקדוש, שהתקיימו בחבורות האברכים שע"י אגדלך ברחבי הארץ.

צריך לסיים, ולכן נאחל לאלפי הקוראים היקרים והנלבבים: שנוכה לחורף בריא, מלא בקרבת ה', תוך קיום עצותיו הקדושות של רבינו מתוך חיבור והרגשת שייכות אמיתית, אכ"ר.

שלכם

העורך

שוב, אנחנו פה כדי להתבונן בדרך המסע שלנו עם הספר "ליקוטי מוהר"ן".

האמת היא שהתורות של רבנו פועלות ככלי נגינה ייחודי, המנגן אצל כל אדם לפי הגוון המיוחד של נשמתו, ולפי הצרכים המדויקים והאתגרים שהוא חווה ברגע זה ממש.

לכן, אפשר לשאול בתמיהה: למה בכלל צריך לדבר בהרחבה כה גדולה על איך "הולכים" עם התורה? פשוט שב, קרא אותה בנחת, ותגלה שרבנו מדבר בדיוק אליך, מספר בדיוק את הסיפור האישי שלך, ומכוון למצב הנפש והרוח העכשווי שלך. כך אתה אמור לגלות דרך חיים חדשה וחיידושים מאירים!

אולם, המציאות מורכבת יותר. לעתים קרובות קיימת בתוכנו חומה פנימית עבה, המונעת מאיתנו להסכים ולקבל שהמילים הנשגבות הללו אכן פונות אלינו ומשרטטות את מפת חייו. זה קורה לרוב בגלל איזו עצלות חמקמקה, או משום שנדמה לנו - בטעות - שאין כבר מה לחדש עוד בתורה.

אחת העצות המעצימות ביותר, שיכולות לפרוץ את החומה הזו ולחבר כל אחד לדעת חדשה סביב ההליכה עם התורה, קשורה באופן מפתיע לעסק שלנו עם אחרים. אם אתה נדרש ללמד מישהו אחר את התורה - היא מקבלת אצלך משמעות חדשה לחלוטין. גם אם שמנסה להסביר לבנו "מאי חנוכה?" מגלה בהירות אחרת לגמרי, גם בשאלה וגם בתשובה. על אחת כמה וכמה כשמדובר בשכל העצום והנפלא של "ליקוטי מוהר"ן".

ננסה לפרט עכשיו בתמציתיות רבה כמה מהמעלות והסיבות שבגללן חשוב כל כך "ללמד אחרים" או ללמוד יחד, בצוותא חדא, את ה"ליקוטי מוהר"ן" - לסחור בתורה כמו סוחר העושה משא ומתן עם חברו.

א. פריצת גבולות החידוש והשאלה

לפעמים אדם לא מאמין מספיק בעצמו. הוא לא מקשיב באמת לשאלות שלו, הן לא נראות לו חשובות מספיק, ולכן גם התירוצים והתשובות אינם בעלי משמעות מספקת. ממילא, הוא לא זוכה לחידושים, ואז הלימוד מתחיל להיות משעמם.

אבל, כאשר יש מישהו אחר ששואל את השאלה הנכונה - נוצר מרחב להביא את החידוש שלי. נוצר מפגש חי של שותף, משהו נושם ורלוונטי (כפי שלמדנו בארוכה בתורה ס"א).

ב. מקבלים "דעת" כשמדליקים את הלב של השני

רבנו מתקשים לחבר מושכלות רוחניים לחיי היום-יום. אתה יכול לספר לאדם את הסיפור האישי שלו עצמו, והוא יגיב: "רעיון נחמד", אף שסיפרת לו בדיוק מה שתוקע לו את כל החיים. הוא נשאר אדיש, כי זה לא נראה לו קשור אליו - התנסחת ב"שפת התורה" ולא ב"שפת הלב".

חיבור המושכל העליון לחיים האישיים שלנו נקרא **דעת**. הרגע שבו אתה קולט שהשכל הזה הוא שיכול להפוך אותך מ'בהמה' ל'אדם' (תורה ז' חלק ב') הוא רגע מכוון. צריך הרבה סיעעתא דשמיא כדי לזכות ל"דעת" ולהבין שזה הסיפור שלך.

כשלומדים עם חבורה או עם חבר, הרבה יותר קל לחוות את הרגע הזה:

האש שנדלקת בלב האחר: פתאום אתה רואה חבר שנדלק לו הלב והעיניים מהתורה, ואז אתה מתחיל לחשוב: "אולי יש כאן 'רופא נפשות' שמכיר גם את התיק שלי?"

מראת החבר: כי "כל נגיעים אדם רואה חוץ מנגיעי עצמו". קל הרבה יותר להבין שרבנו מדבר על החבר שלך - שזהו סיפורו המדויק - מאשר להבין שזה הסיפור האישי שלך. כשאתה מנסה לתרגם ולהסביר לחבר את התורה לחיים שלו, פתאום אתה עלול לשמוע בתוכך קול בוכה שצועק: "ללימוד הזה, על עצמי, חייתי כבר כמה עשורים!"

ג. השכל היקר - עושים מקום להארה חדשה

הנקודה האחרונה קשורה לשכל היקר שרבנו מגלה לנו (תורה ז' חלק ב'). השכל שלנו מלא ברעיונות והקדמות ישנות. בפתח השכל ממתניים שכלים חדשים רבים שיכולים להחיות אותנו ולתת לנו אור וחיים, אך הם לא מוצאים מקום להיכנס, כי הרעיונות הקודמים שלנו סותמים את המרחב.

הפתרון: כשמפנים את המקום ומעניקים למישהו אחר את הרעיון הישן - נכנסות הארות חדשות.

הימים שאחרי החגים

וניתן גם לשלב לימוד בספרי הלכות על סדר הפרשיות, כמו הבא"ח וכיו"ב. בפרט בלילי שישי ובלילי שבת, יש להשקיע בעבודת השם מתוך דביקות וחשק, בלימוד, בתפילות, בשירה ובזמרה, בבקשות, ובעונג שבת רוחני וגשמי.

וידוע על הלילות הארוכים של החורף, עליהם אמר רבי פנחס מקוריץ זיע"א שהם נקראים 'לילות הזהב', דהיינו שאחרי הימים הגדולים, מגיעים הלילות הגדולים, וזה כמו עשיר גדול אשר רק בלילה, כשאין רואים אותו, הוא פותח את הכספת ומשתעשע עם משכיותיו.

כמו"כ בחורף זהו זמן טוב מאוד ללכת לישון מוקדם ולקום בחצות. וגם מי שקשה לו, רבינו אמר פעם לאחד שהחצות שלו יהיה בשעה 3 ועדיין אפשר לחטוף הרבה בעז"ה.

השם יזכנו שנוכה להשקיע את עצמנו בעבודת השם, ולהתחזק בתורה ובתפילה. אמן.

חודש מרחשוון נקרא 'מר' על שם שאין בו אף חג. אבל צריך לזכור: בזמן הזה אפשר להשקיע את עצמנו בעבודת השם יתברך, לקיים את הקבלות של הימים הנוראים, ולהשקיע בבין אדם למקום - בלימוד הלכה וספרי רבנו, ובבין אדם לחברו - שיחות חברים, זיכוי הרבים, גמילות חסדים ועוד ועוד.

כי עיקר העניין של האדם הוא לראות איך הוא משקיע ואיך הוא עובד את ה' בימים שאחרי האורות הגדולים של החגים. ואשרי הזוכה להתחדש בלימוד שניים מקרא ואחד תרגום, ולהתחיל התחלה חדשה מפרשת בראשית. ואם יזכה יוסיף בלימוד שמו"ת עם המפרשים על התורה, כמו האוה"ח הק', הרמב"ן ז"ל, הכלי יקר ז"ל, וכמובן מספרי רבנו על סדר הפרשה. וכן עז"ה, שכן נהגו הצדיקים בכל שנה ללמוד עוד מפרש על התורה ולהתקדם הלאה בלימוד התורה הקדושה.

היו שנים שהניסיון היה גדול מאד, עם לחץ מצד המשפחה למנוע את הנסיעה, בפרט הטענות הקשות כמו: איך אני משאיר את האישה ככה לבד, ועוד שלל טענות מעניינות.

סיפור התקרבותו של הרה"ח ר' שלמה ללום שליט"א מראשי החבורות לבחורים בארגון 'אגדלך'

פתאום יש לך דיבורים בלי סוף, אתה מקבל השתוקקות לצאת ולהתבודד, להרבות בשמחה ובריקודים, להיות מחובר לה' בכל רגע, ממש הרגשתי שזה גרם לשינוי מהותי בהתקרבות שלי.

עדיין מתקרבים. אני לא יכול לומר שקבלתי והשגתי בדעת רבנו אפילו משהו מן המשהו, ובכל זאת הרגשתי שאם הדברים של רבינו פעלו בי, אז אני רוצה שגם באחרים זה יפעל. ההרגשה הזו נתנה לי את הכוח לדבר דיבורים מרבינו לחברים וידידים שצמאים לדבר ה'.

כל אחד יכול לראות בעצמו עד כמה הדיבורים של רבינו מעוררים לחשק, לעמל התורה, למצוות ומעשים טובים. לפעמים יש משפט אחד מרביה"ק שיכול לעורר ולזעזע את הבן אדם, כמו מה שרבינו אומר "לאיש הישראלי אפילו עבירה קלה זה כמו משא כבד בשבילו כי עבירה לא שייכת לאיש הישראלי", דיבור כזה יכול לקחת את היהודי ולגלות לו את כל הפנימיות שלו. את המהות האמיתי שלו, אפילו אם אדם נמצא איפה שהוא נמצא ובמה שהוא נמצא, העבירה לא שייכת אליו כלל וכלל.

קורת גג לבני התורה. לפני שהיה לנו את ארגון אגדלך, אז גם כשכבר התפרסם לחבריי ולמשפחתי שאני נוסע לאומן, עדיין הרגשתי במין בעיה מסוימת. הרי מצד אחד אני רוצה להיות חסיד של רבינו, אבל מצד שני המקום שלי הוא בכולל ספרדי, כולל הלכה, שזה הסגנון שאני רגיל, וללמוד ביחד עם אברכים שהם בני תורה שחיים את ההווי שלנו, את התמימות והחמימות במוכרים לנו. כעת שב"ה התאחדנו כ"כ הרבה בני תורה שרוצים להגדיל את שם הצדיק בעולם, ובפרט שההרגשה בין חברי החבורות היא ממש כמו משפחה, ממילא זה גם משפיע רבות על ההתקרבות שלי ושל האשה והילדים, וגם בבית מדברים ממה שהיה בחבורה.

צעירי הצאן. אני באופן אישי לומד עם הילדים שלי כל יום קטע קטן בספרי רביז"ל, אם זה 'השתפכות הנפש', או 'שיחות הר"ן'. מה ששייך בהתאם לגיל. כי אם רבנו אמר שזה ספר שכולל את כל ספרי המוסר, אז ודאי שזה יכול להתאים לכל אחד בכל מצב.

הערכה עצמית. זכיתי להשתתף בכנס הגדול לבחורים מטעם אגדלך שהתקיים בירושלים בקיץ האחרון, ראו את כל הבחורים מגיעים עם אותו אור בעיניים, היה להם מכנה משותף - יש להם את הדעת של רבינו. זה משנה את הבחור לגמרי, ולכן אני רוצה לומר ישר כח לכל מי שעסק ויגע סביב הכנס הזה, מתוך תפילה שבעז"ה יצאו עוד פרויקטים כאלו לאוויר העולם, ומלאה הארץ דעה את ה'.

יקרה לי וכמה זה מסייע לי, וב"ה נתנה לי הסכמה שאסע לאומן לראש השנה.

השמחה והזכות בצילו של הצדיק. כשנסעתי לרבינו הק' שמחתי מאד, אמנם לא היו לי הרגשות גדולות, אבל אמונה פשוטה הייתה גם הייתה. בשנה שעברה התבטלה לי הטיסה ברגע האחרון, יום לפני תאריך הטיסה, חברת התעופה הודיעה שאין טיסה. אמנם לא זכיתי להגיע ולבוא במסירות נפש, אבל הרגשתי שהנשמה שלי נמצאת שמה, שמחתי עם חבריי שזכו להגיע במסייג.

אני לא יכול לשכוח את התחושה הנפלאה שקיננה בליבי בהגיעי לציון הק' - הנה הגעתי הביתה!

שואבים על זה מניעות עצומות. ככה עברו להם שנים טובות ומתוקות בהם נסעתי לאומן, ומכיוון שלא הייתי עם חברים כל כך, הייתי מבלה את השהיה בקיבוץ לבדי. אוכל ב'שייני', ישן באוהלים, ולפעמים אפי' בקלוז, אבל בעיקר נמצא הרבה מאוד בציון. פחות זכיתי לשבת עם בני חבורה, אבל תמיד הרגשתי תחושה שאני נמצא בבית - אצל הרבי.

היו שנים שהניסיון היה גדול מאד, עם לחץ מצד המשפחה למנוע את הנסיעה ובפרט הטענות הקשות כמו: איך אני משאיר את האישה ככה לבד, ועוד שלל טענות מעניינות. ב"ה היה פשוט לי שאני נוסע לאומן, אך הקושי הגדול היה להצליח לשמוח בנסיעה לאומן. כי המניעות השפיעו מאד על המצב רוח שלי ושל רעייתי, אבל האמת שבסוף תמיד מבינים שגם המניעות הם מתנה גדולה על מנת לקרבו ולתקנו.

אפוי בלב. בהמשך ההתקרבות, זכיתי להבין גם מהדיבורים של המקורבים הוותיקים וכן מהרה"ח ר' אליעזר שלמה שיק שההתקרבות לרבינו תלויה בלימוד ספריו. ולא רק בליקוטי מוהר"ן אלא כמו שרבי אברהם בן רבי נחמן אמר, שעיקר בדור שלנו זה לקבל דרך ה"לבנה", דרך התלמיד הגדול, רבי נתן, שכל כולו היה מבוטל לרבינו וזרק את השכל הפרטי שלו, בשביל שיוכל לקבל עוד ועוד מרבינו. כאשר עוסקים בליקוטי הלכות של רבי נתן, זו כבר רמה אחרת של התקרבות.

נשמת היהודי. ב"ה גדלתי ולמדתי במקומות טובים מאד, בישיבה קטנה "משכנות הרועים" ובישיבה הגדולה "אורחות תורה" המפורסמת. באותן שנים נמשכתי רבות לספרים בעלי תוכן של תורת הנפש. לא לספרי רבנו שעדיין לא זכיתי להתעסק בהם, אלא ספרי תלמידיו מהדור הזה כמו הרב ארז משה דורון וכד', שבעיקר דיברו על הנפש, על העוצמה הפנימית של נשמת היהודי. הדיבורים הללו עדיין לא גרמו לי משמעות מעשית וכך עברו עליי שנות הבחורות.

כשנה וחצי לאחר שהתחתנתי, בעודי הוגה בתורה בכולל, לומד ועושה חיל כאברך מן השורה, מדלג על מעברי החיים, מגיע אליי אברך יקר מהכולל, חברי הרה"ר מיכאל זנזורי ופונה אלי עם הצעה מעניינת: יש לו שיעורים מחזקים מאד, ואם אני רוצה יוכל להביא לי הקלטות. הנס שלי שלא סירבתי לו. אלו היו שיעורים מעצימים ביותר ממשפיעים יקרים כמו הרה"ח ר' מאיר שלמה זצ"ל, או להבדיל לחיים הרה"ח ר' ארז משה דורון. לאט לאט הבנתי שהדבר הבא הוא: ללמוד את כל העצות מהמקור, הלא הוא נחל נובע מקור חכמה, וככה התחלתי לטעום מהאור הגדול של רבי נחמן מברסלב, לפתוח את הספרים, ללמוד, וב"ה מאז האור של רבינו ממלא את כל סדר יומי...

הנסיעה לציון של רבינו ז"ל. באותה שנה בה התחלתי לשמוע מתורת רבינו וללמוד בספריו הק', למרות כל הכיסופים בפרט אצל מקורב חדש כמוני - עדיין לא זכיתי לנסוע לאומן. אולם שנה לאחר מכן כבר הייתה לי הסכמה מהבית. התחלתי בהתרגשות גדולה להתכונן לנסיעה לרבנו, ובס"ד למרות כל המניעות וסוגי הבלבולים - זכיתי להגיע. אני לא יכול לשכוח את התחושה הנפלאה שקיננה בליבי בהגיעי לציון הק' - הנה הגעתי הביתה.

באותן שנים, לא זכיתי עדיין לייקר ולהבין שצריך להתפאר בנסיעה לאומן. אפילו קצת רציתי להסתיר את כל העניין. מי שידע - ידע, ומי שלא - לא. לא הייתי ידוע בצורה מובהקת כאחד ששייך לרבנו הקדוש. ניסיתי לנהל חיים רגילים כאילו כלום לא קרה ולשדר עסקים כרגיל, וגם כשהיו לי דיבורים להאיר לסובבים אותי - לא השתמשתי בהם, הרגשתי שכביכול הקשר שלי עם רבינו הוא משהו אישי שאינו ניתן להעברה.

גם בבית לא דיברתי הרבה על רבנו, לא חיפשתי לעשות מזה רעש וגם לא לא ידעתי איך ללמוד בספרים בצורה שתואמת לבני הבית. למרבה הפלא, למרות זאת הייתה לי סייעתא דשמיא שאשתי הבינה כמה הנסיעה לאומן

מראות מפעילות "אגדלך" - אומן ראש השנה תשפ"ו

הילולות רביז"ל
בחבורות האברכים שע"י - "אגדלך"

צפת

בני ברק

ביתר עילית

גבעת שאול

רמת שלמה

21/09/2025 16:10

22/09/2025 16:39

21/09/2025 20:14

21/09/2025 20:16

21/09/2025 19:41

21/09/2025 20:01

21/09/2025 19:25

"כְּשֵׁנוֹתָנִים צִדְקָה לְהַצְדִּיק, הֲלֹא יֵשׁ לָזֶה הָאִישׁ אִיזָה שְׂכִיחַת לְהַצְדִּיק,

וְהַצְדִּיק נֹתֵן לוֹ לָגֵד זֶה אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת פְּעָמִים יוֹתֵר!" (מכתבי שמואל, ו)

קוראי עלון 'בחביבותא' לוקחים לעצמם את זכות הפצת דעתו של רבי נחמן ברסלב לרבבות אברכים ובחורים מכל רחבי הארץ
ניתן לתרום בטל' 052-714-0454 | בנדרים פלוס < קופת אגדלך | העברה בנקאית: בנק מרכנתיל, סניף 725, חשבון 0104936756, ע"ש אגדלך ברסלב
התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

הר"ר דוד אלקנה הי"ו
בהודיה לה' יתברך שזכה להיות בקיבוץ אומן ר"ה

הרה"ח שמעון מנשה רביע שליט"א מרבני הארגון
לע"נ זקנו הרה"ח ר' ישעיה נפתלי חנון בן ציפורה זצ"ל

הר"ר יוסף חיים אבאי הי"ו
להצלחה בכל העניינים

הר"ר החפץ בעילום שמו
לישועת הכלל והפרט
ולשלום בית

הר"ר יעקב בוחבוט הי"ו
לז"נ מרן פאר הדור הרה"ג ר' עובדיה יוסף צצוקל"ה

לע"נ הרה"ר מאיר נעים בן תופחה כדורי זצ"ל
נלבי"ע י' חשוון תשע"ב

זכות רביה"ק תעמוד להם ולזרעם ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

קו 'אגדלך'
הודעות ועידכונים • שיעורים
חיוקים קצרים • ייעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
• שלוחת החבורות

02-313-75-56

איגוד / אומנות גרפית-125398-043